

ustraši. — Lenuh, ali krade, ali tudi strada raj, kakor da bi za delo prijel. — Delavnost ohrani zdravo dušo in telo. — Surovost je otrokom povsodi na poti in jim vrata zapira; priljudnost pa njim povsodi vrata in srca odpira. — Lahko se bodo vaši otroci boljšega kruha privadili, ali težko se bodo slabega navadili, če so od vas dobrega vajeni. — Zdaj ti sam piješ in svojega sinka piti učiš; ali prišla bodo leta, da boš slab in star in vina potreben, toda takrat bo nosil sin ali hči od hrama ključ, in tebi, potrebnemu požirka, privoščila ne bota, ampak v svoji pijanosti te bota treznega in solznega skozi vrata suvala. — Ni je rožice čez vijolico, ni je čednosti čez ponižnost. — Od gizdosti v nečistost je le ena sama stopinja.¹⁾ — Sicer bi pa morali vse te govore do pičice prepisati, če jih hočemo po vrednosti opisati.

Kosar bil je za svoje župljane res pravi špirituval. »Jaz vas povabim, ljubi farani, za prihodnji štiridesetdanski post na duhovne vaje. — O da bi vas le za dva ali tri dni mogel okoli sebe zbrati, da bi ničesar drugega ne delali, kakor pred Bogom najimennitnejše resnice sv. vere premišljevali. — Ker pa to niti meni, niti vam mogoče ni, želim pa vsaj, toliko storiti, kolikor je v naših okoliščinah storiti moči, in vam v tekočih pridigah od danes noter do velike noči ravno tiste resnice razlagati, kakor jih cerkev pri duhovnih vajah premišljevali priporoča.« —

V Poličanski fari vzbujalo se je novo duhovno življenje, kakor se prebujala zemlja, če jej vroči žarki pomladanskega solnca začno gibati otrpelo telo. Na leci si Kosar srca pridobiva, v spovednici jih potem opira v krvi Jagnjeta, a v šoli pripravlja si nadepolno drevnico, in tako se kaže povsod sad uspešnega njegovega pastirskega delovanja.

Nova ura je torej dobro šla in lepo kazala, ko jo nenadoma ustavi prst božje previdnosti. Zgodilo se je pa to na velikonočni ponedeljek leta 1848. Istega leta je bila pozno Velika noč (23. aprila), in pomladansko solnce je že precej živo pripekalo na hrbet pobožnih romarjev, ki so od vseh strani prihajali k podružnici Matere božje na Ljubečno. V kreber stopa precej naglo tudi mladi Poličanski kaplan, da ondi opravi božjo službo. Dasiravno bolj suh gospod, vendar se od časa do časa odkriva ter briše pot s čela. Znoja bilo je krivo — kakor smo že rekli — nekaj solnce, nekaj visoki in strmi breg, več pa še gorečnost Marijinega služabnika, ki mu ni pustila počasi hoditi, nego kakor je nekdanj Marija jadrno šla na gore pozdravljat Elizabete, tako je danes Marijin sin brzo hodil na breg, da Marijo ponižno pozdravi ter oznanjuje čast in slavo ljube — Ljubečne Matere božje.

Ljubečna Marija slovi daleč na okoli in verni kristjani se radi zatekajo v njeno obrambo. Starodavna cerkva na prijaznem bregu je vselej prenapolnjena, kolikokrat se tamo opravlja božja služba. Zlasti pa zdaj radi prihajajo Poličanski sosedi na Ljubečno, ko je g. župnik²⁾ Marijino cerkvico popolnoma prenovil. Goropadno je, da milostna podoba Matere božje tukaj ni na velikem oltarju, nego na oltarju pod zvonikom pri velikih vratih.

Gospodarske stvari.

Obdelovanje vinogradov.

Slovenec se veseli goda sv. Martina iz trojnega uzroka. Ta svetnik je naš rojak, ter nam to spričuje,

¹⁾ Drobš, 1852, str. 20.

²⁾ Ivan Lenart.

da je Bog tudi za zaničevanega Slovenca nebesa pripravil. Drugič zato, ker ima ta svetnik lepega belca, kakoršnega si želi vsak gospodar, kar je, žaliče, vedno le redkejša prikazen, in malo je kmetov, ki bi bili »na konju«. Svetega Martina se pa posestnik tudi zato veseli, ker je on krstnik vina, ter mu da ime: čvičkar, ali pa dobra kapljica. Letos mu je dal lep primek — zlata kapljica: pa samo, da nam je krščevanje prenapro opravi, ker našel je v kleti le malo polovnjakov; tedaj mu ne bo treba pripreža dajati, kakor nekdanj v starih časih, ko so vozniki vino vozili od Terezinega daleč čez Martinovo, po stezi pokali, pili in peli: Konjički skrebljajo — In voz'jo težko, — Ker vince peljajo, — Je močno sladkó!

Splošna pritožba vinogradnikov je: malo, malo; komaj polovico od lanskega smo pridelali! V starih časih so posestniki imeli polne pivnice vina tako, da jim je na jesen pomanjkavalo sodov in prostora. Zato so veselo popevali:

Preljuba vinska trta,
Je z brajdami podprta;
Po zimski spi,
Po leti cveti,
V jeseni sode nataka.

Mi pa v praznih kletih žalujemo, ker nam ljuba vinska trta le samo: »V jeseni sode namaka.«

Različni so uzroki pičlega nabora. Vse vremenske nezgode ali uime danes na stran pustim, in omenim le samo eden uzrok, zakaj da mnogoteri kmetje od leta do leta vedno manje mošta nažmikajo. Ta uzrok leži v tvoji gorici in imenuje se: Rejava! Ali se grozdje bere s trnja, z oseta, praprota in mežnarce, ki v tvoji gorici na velikih plehavih raste? Kjer ni trsa, tudi grozda ne bo. K obilnejšemu naboru torej treba te prazne prostore iz gorice odpraviti, ali s trsjem napolniti; kar se na dvojni način more zgoditi.

Rejave odpraviš: 1. z grobanjem. Nekateri viničarji nečejo grobat ali prelagati, ker jim je premudno delo ali premali zaslužek. Zato imajo različne izgovore, s katerimi nevednega gospodarja preslepijo; rozge porazejo in skurijo, gorica pa vidoma peša. Le tri leta ti je treba grobanje opustiti, pa boš to zamudo težko kedaj več popravil. Ako tedaj vidiš, da ima trs poleg take rejave tri ali štiri dolge rozge, ali da imata dva trsa štiri do šest lepih rozg, tedaj le napravi med njima jamo ter jih preloži ali pogrobaj. Tako dobiš šest mladih trsov, ki ti bodo takoj prvo leto rodili. Jama mora biti primerno globoka; dno še nekoliko razkrampaj, potem naloži celine ali gnoja in vrh še rodne zemlje, potem razpelji na vse kraje trsove rozge, nameči vejnika in vse lepo zakoplji. Ako je pa gorica bolj v ravnici, kjer se voda zbira ali zastaja, tam pa jamo napolni z vlago in trs na vrhu razpoloži, da ne bo v vodi prhnel; zato jo po grabicah izpelji. Viničarji namreč ugovarjajo, da voda v takih jamah trs ukonča, kar pa ni res, ako tako ravnaš, le za mudno delo jim ni. Ti pa po takem grobanju pri najmanjših potroških gorico najhitreje pogoščiš. Kar te delo več stane, prihraniš si pa pri vlagi. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 24. novembra pri Sv. Marjeti na Pesnici in v Poličanah (svinjski sejem). Dne 26. novembra v Vildonu, na Ptuj in v Kaniži pri Ptuj. Dne 28. novembra v Imenem (svinjski sejem). Dne 29. novembra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 30. novembra v Svičini, pri Sv. Andražu v Slov. gor., v Rogatcu, na Bizeljskem, v Celju (tudi konjski sejem) in v Vržeju.